

Sökanden gör gällande att rådet inte var behörigt att anta artikel 2 i förordning nr 881/2002 i dess ändrade lydelse, eftersom rådet inte har rätt att göra detta enligt artiklarna 60 EG, 301 EG och 308 EG. Rådet och kommissionen gjorde sig vidare skyldiga till maktmissbruk eftersom artikel 2 i förordning nr 881/2002 i dess ändrade lydelse inte uppfyller målen i artiklarna 60 EG, 301 EG och 308 EG.

Sökanden gör vidare gällande att artikel 2 i förordning nr 881/2002 i dess ändrade lydelse strider mot de grundläggande gemenskapsrättsliga principerna, särskilt principerna om subsidiaritet, proportionalitet och respekt för mänskliga rättigheter.

Slutligen åberopar sökanden åsidosättande av väsentliga formföreskrifter vid antagandet av artikel 2 i förordning nr 881/2002 i dess ändrade lydelse, nämligen kravet att rådet och kommissionen skall motivera varför de åtgärder som ansetts nödvändiga inte kan fastställas av enskilda medlems-tater.

- (¹) Kommissionens förordning (EG) nr 246/2006 av den 10 februari 2006 om ändring för sextiotredje gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 beträffande införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001 (EUT L 40, s. 13).
- (²) Rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan (EUT L 139, s. 9).

Talan väckt den 5 maj 2006 – Sanabel Relief Agency mot rådet

(Mål T-136/06)

(2006/C 165/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sanabel Relief Agency (Birmingham, Förenade kungariket) (ombud: N. Garcia, solicitor, och S. Cox, barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) 561/2003 av den 27 mars 2003 och kommissionens förordning (EG) nr 246/2006 av den 10 februari 2006 och hänvisningen till sökanden i bilaga I,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandens grunden och huvudargument är identiska med de som anförts i mål T-135/06, Al-Faqih mot rådet.

Talan väckt den 5 maj 2006 – Abdrabbah mot rådet

(mål T-137/06)

(2006/C 165/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ghunia Abdrabbah (Birmingham, Förenade kungariket) (ombud: N. Garcia, Solicitor, och S. Cox, Barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— Ogiltigförklara artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 561/2003 av den 27 mars 2003 och enligt rådets förordning (EEG) nr 246/2006 av den 10 februari 2006, och förordna att hänvisningen till sökanden i bilaga I skall strykas.

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som sökanden har åberopat är identiska med dem som har åberopats i mål T-135/06, Al-Faqih mot rådet.

Talan väckt den 5 maj 2006 – Nasuf mot rådet

(mål T-138/06)

(2006/C 165/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Taher Nasuf (Manchester, Förenade kungariket) (ombud: N. Garcia, solicitor och S. Cox, barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 561/2003 av den 27 mars 2003 och kommissionens förordning (EEG) nr 246/2006 av den 10 februari 2006, samt stryka omnämmandet av sökanden i bilaga I,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har åberopat samma grunder och huvudargument som har åberopats i mål T-135/06 Al-Faqih mot rådet.

Talan väckt den 12 maj 2006 – Frankrike mot kommissionen

(mål T-139/06)

(2006/C 165/62)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (Paris, Frankrike) (ombud: E. Belliard, G. de Bergues, och S. Gasri)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand, ogiltigförklara det omtvistade beslutet på den grunden att kommissionen saknade behörighet,
- i andra hand, ogiltigförklara det omtvistade beslutet på den grunden att förfarandet var rättsstridigt därför att rätten till försvar har åsidosatts,
- i tredje hand, ogiltigförklara det omtvistade beslutet eftersom det har gjorts en felaktig bedömning av de åtgärder som Frankrike har vidtagit för att följa domen av den 12 juli 2005,
- i fjärde hand, ogiltigförklara det omtvistade beslutet eftersom ett lägre vitesbelopp borde ha föreskrivits,
- i femte hand, sätta ned vitesbeloppet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, eller för det fall att förstainstansrätten sätter ned vitesbeloppet, förplikta vardera part att bära sina respektive rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Europeiska gemenskapernas domstol har genom dom av den 11 juni 1991⁽¹⁾ fastställt att sökanden har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som medlemsstaterna har i enlighet med i den gemenskapsrättsliga lagstiftningen på området för fiskepolitik. Eftersom sökanden inte har följt den domen väckte kommissionen talan vid domstolen med stöd av artikel 228 EG. Sökanden ålades i dom av den 28 juli 2005⁽²⁾ att betala ett löpande vite till kommissionen för varje sexmånadersperiod från och med domens avkunnande, samt ett schablonbelopp. Kommissionen har därefter fortsatt att undersöka hur sökandens åtgärder för att följa domstolens dom av den 11 juni 1991 fortlöper. Efter att ha konstaterat att sökanden inte till fullo följt domen, riktade kommissionen ett beslut till sökanden om betalning av de sanktionsavgifter som domstolen fastställt i domen av den 12 juli 2005. Det är detta beslut som är i fråga i förevarande mål.

Sökanden åberopar flera grunder till stöd för sitt överklagande.

Sökanden gör i första hand gällande att det omtvistade beslutet skall ogiltigförklaras på den grunden att kommissionen saknar behörighet att fatta ett beslut enligt vilket en medlemsstat skall betala ett vite som domstolen har utdömt inom ramen för ett förfarande enligt artikel 228 EG. Sökanden anser att det enbart är domstolen som med stöd av artikel 228 EG är behörig att utkräva en sådan betalning, eftersom detta innebär att det dessförinnan fastställts att underlåtenheten att följa domstolens dom fortgår.

Sökanden gör i andra hand gällande att förfarandet enligt vilket kommissionen antog beslutet är rättsstridigt, på grund av att sökandens rätt till försvar har åsidosatts då de franska myndigheterna inte gavs möjlighet att avge sina yttranden innan det omtvistade beslutet fattades.

Sökanden gör i tredje hand gällande att kommissionen har gjort en felaktig bedömning av de åtgärder som Frankrike har vidtagit för att till fullo följa domstolens dom.

Sökanden gör i fjärde hand gällande att mot bakgrund av de åtgärder som hade vidtagits för att följa domstolens dom så borde kommissionen ha fastställt ett lägre vitesbelopp.

Sökanden gör i femte hand gällande att, för det fall att förstainstansrätten skulle fastställa att kommissionen inte hade rätt att själv sätta ned det vitesbelopp som fastställts i domstolens dom, skall förstainstansrätten besluta om ett sådant nedsättande inom ramen för sin fulla prövningsrätt.

⁽¹⁾ Dom i mål C-64/88, kommissionen mot Frankrike, REG 1991 s. I-2727.

⁽²⁾ Dom i mål C-304/02, kommissionen mot Frankrike, REG 2005 s. I-6263.